

Kornéliusz-program

A Magyarországi Evangélikus Egyház missziói stratégiája - tervezet

I. Bibliai alapvetés – Apcsel.10.

Péter Kornéliusszal való találkozásának története alapvető felismerésekre segíthet minket a misszióról alkotott felfogásunkat illetően. Péter missziója nem azzal kezdődik, hogy a tanítványság iskoláját befejező apostol maradéktalanul készen áll – készen van – a küldetésre, hanem egy olyan belső felkészítéssel, amelynek következményeképpen az apostol szemlélete, gondolkodásmódja is változik, de még az általa közvetített üzenet is „tovább fejlődik”.

Amikor misszióról beszélünk, nem két egymással szöges ellentétben álló „rendszer” megkülönböztetéséből indulunk ki, hanem abból a felismerésből, hogy ugyanaz az Isten munkálkodik abban a személyben, illetve közösségben, ahonnan a misszió kiindul (Péter), és abban a személyben, illetve közösségben, amely felé a misszió irányul (Kornéliusz). A misszió eredményességének döntő kérdése nem az, hogy hogyan tudjuk eladni, hatékonyan továbbítani az evangéliumot olyanok felé, akik nem tudnak róla, hanem az, hogy Isten Szentlelkének e két „munkaterülete” hogyan tud találkozni és kölcsönhatásba kerülni egymással. Mindkét oldalon megvannak a Lélek munkáját hátráltató tényezők - bizalmatlanság, előítéletek, félelem, stb. (Apcsel.10,14-15) – és a Lélek munkájának gyümölcsei egyaránt – nyitottság, érdeklődés, bizalom, stb. (Apcsel.10,24-25.)

Az „evangélikus misszionárius” nem ügynökként tekint a másik emberre, akiben potenciális vevőt lát az általa terjesztett portékára, hanem azzal az őszinte kíváncsisággal és érdeklődéssel, amely arra irányul, hogy a Lélek munkáját saját magában és a másik emberben egyaránt felismerje és megértse. A misszió területén és a misszió szolgálatában állandóan reflektálnunk kell saját magunkra – még hozzá önkritikusan, a saját ellenállásaink, felsőbbrendűség érzésünk, előítéleteink, stb. feletti bűnbánattal, valamint a másik emberre, a benne munkálkodó Lélek jelenlétére és munkálkodására való rácsodálkozás nyitottságával és örömeivel.

A missziói elgondolások általános iránytévésztése, hogy módszertani, mondhatni marketing kérdésként kezelik a misszió ügyét. Hogyan, milyen eszközzel és módszerrel tudom átadni a másoknak, amit szeretnék? A misszió sokkal inkább ön-, és ember-ismeret a Lélek vezetésével. És legalább annyira szól - de első lépésként mindenképpen - saját magunk megváltozásáról, mint a másikeről. (Apcsel.10,34;47)

A misszió gyakorlatban történő megvalósításához a Jézus Krisztusról kapott felhatalmazás és a Kornéliusz történet alapján az előzőekben leírtakból következően három fontos területre kell reflektálnunk.

- *Saját magunkra*, a Magyarországi Evangélikus Egyházra, mint az üzenet hordozójára, közvetítőjére nézve: Hol vannak ma azok a határok, amiket ma nekünk át kellene és lehetne lépni? Milyen etikai, társadalmi problémák jelentenek kihívást hitünk, teológiai gondolkodásunk számára? Mik a korlátaink, amelyek közé visszahúzódva gyanakvással nézünk ma arra – illetve azokra – amit – akiket – valamilyen hitbéli, teológiai szempontból esetleg „tisztátalannak” tartunk, pedig az „Úr megtisztította” őket és küldetésünk van feléjük? Mik az értékeink, erősségeink, amelyek a Lélek által képessé tehetnek minket küldetésünk betöltésére?
- Az általunk hordozott *üzenetre* nézve: Hogyan lehet ma az élő Krisztust, az evangéliumot úgy hirdetni és képviselni, hogy üzenetünk tartalma ne csupán teológiai tétel, hanem az emberi élet minden területén – életvezetés, emberi kapcsolatok, testi-lelki egészség, munka, ünnepek és hétköznapi élet – épített és társadalmi környezetünk, stb. – az életet megújító, gyógyító, megtartó erő legyen?
- Üzenetünk, *küldetésünk címettjeire* nézve: Milyen módon és formában megfogalmazódik meg ma, hogy a ma emberének szüksége van az evangéliumra, Jézus Krisztusra, még akkor is, ha ennek az igénynek a kifejezésére nem az általunk használt szavakat és fogalmakat veszi igénybe? Képesek vagyunk-e a ma emberének látszólag tisztán materiális igénye és kérdésfelvetése mélyén megérteni a kegyelem, az isteni szeretet, az Élő Krisztus utáni vágyat, és képesek vagyunk-e úgy válaszolni, hogy a válaszuk ezt a materiális igényt figyelembe véve – tiszteletben tartva – a mélyebb, spirituális tartalom – az Élő Krisztus – felé is utat nyisson?

II. Ami az alapvetésből következik

Először azt érdemes megvizsgálnunk, hogy mi található ma a MEE-ban „Péter oldalán”, tehát kik vagyunk mi, mivel rendelkezünk, mivel indulhatunk „Kornéliusz” felé. Vannak gyülekezeteink és lelkészeink, akik munkatársakkal együtt végzik a gyülekezetek gondozását, illetve az igehirdetés szolgálatát. Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen folyik a lelkészek, hittantanárok, kántorok képzése. Igyekszünk lépést tartani a kötelező iskolai hitoktatás kihívásaival, miközben gyülekezeteinkben is folyik hitoktatás és gyermek, illetve ifjúsági munka. Szép számmal vannak oktatási és diakóniai intézményeink. Külön felelősei vannak a misszió területének, missziós lelkészek tevékenykednek a Missziói Bizottság és a Missziói Központ koordinálása alatt, valamint speciális missziói ágak is működnek. A gyülekezetekben végzett lelkészi szolgálat mellett börtön, kórház, egyetemi és iskola lelkészek is végzik szolgálatukat. Egyházunk vezetése 2014 nyarán életre hívta a Gyülekezeti és Missziói Osztályt, a gyülekezetközpontról és alternatív módszereket is alkalmazó, egyházunk tágabban

értelmezett missziós szolgálatának megvalósítása érdekében. Egyházunk „Láthatóan evangélikus” címmel stratégiát dolgozott ki annak érdekében, hogy világosak és közösen képviselhetőek legyenek küldetésünk prioritásai. Környezetére és önmagára folyamatosan reflektáló Evangélikus Egyházunk missziói koncepciójának ez jó kiindulópontja és kerete lehet, a missziói elképzeléseinket érdemes ezzel a stratégiával szinkronban megvalósítani, a benne szereplő prioritásokat misszióink irányelveiként értelmezni.

Természetesen az itt felsoroltakkal kapcsolatban sok hiányosság is említhető és minden területen jelen kell, hogy legyen szolgálatunk minőségjavításának igénye, ugyanakkor az önmagunk és egymás ostromozásán túl kellene lépnünk és Isten kegyelmére bízva magunkat elfogadni szolgálatunk alapjaként a Szentlélek működése mellett azt, akik és amilyenek vagyunk. Jelen pillanatban minden strukturális, anyagi, valamint lelki és szellemi feltétel adva van egyházunkban ahhoz, hogy elbizakodottság nélkül, a kellő alázattal, de az evangélium megélésének és hirdetésének örömeivel forduljunk a környezetünkben élők felé.

A bibliai alapvetésből következően a másik kulcsfontosságú kérdésfelvetés, hogy kik felé van küldetésünk? Lehet erre az egyszerű kérdésre egyszerű választ adni, hogy a missziói parancs univerzalizmusa értelmében kivétel nélkül minden ember felé, ugyanakkor a missziói parancs tág ölelésének nem mond ellent az a szintén bibliai iránymutatás, hogy a küldött küldetése mellett mindig megjelenik valamilyen formában az evangéliumot befogadók igénye, hívása. Ez nem csak Kornéliusz esetében van így, hanem pld. az etióp kincstárnok (Apcs.8,31!), a macedóniai misszió (Apcs.16,10!) esetében is, és így tovább. A biblia tehát nem csupán a küldetés tudatosítására, hanem a hívás meghallására és megértésére is figyelmeztet minket a sikeres missziót illetően. Kik azok ma, akiről nem csak mi gondoljuk, hogy szükségük van Jézus Krisztusra – ahogy természetesen minden embernek – hanem akik maguk is megfogalmazzák, vagy kifejezésre juttatják valamilyen módon azon igényüket, hogy „szálljunk fel a kocsijukra és üljünk melléjük”, vagy „házukba hívnak, hogy meghallgassák amit mondunk”, vagy kérik, hogy „menjünk át hozzájuk és segítsünk nekik”?

Nem csak a biblia megértése okán érdemes fókuszálni a missziói küldetésünket, hanem annak érdekében is, hogy küldetésünknek legyen „láthatóan evangélikus” karaktere, jellege, amely kirajzolja missziói módszerünket és megteremti annak eszköztárát.

III. A család, mint küldetésünk fókusza

A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyülekezeti és Missziói Osztálya azzal a javaslattal fordul a Zsinat felé, hogy egyházunk Láthatóan evangélikus elnevezésű stratégiájában megfogalmazott prioritások érvényesítésének alkalmazásával a Zsinat a családot helyezze egyházunk missziói koncepciójának fókuszába.

Ennek okai a következők:

A Gyülekezeti és Missziói Osztály keretében nyolc hónap alatt, valamint az egyházi szolgálat különböző területein évek alatt megszerzett tapasztalataink alapján úgy látjuk, hogy egyértelműen a családok irányából érkezik egyházunk felé az előzőekben megfogalmazott hívás és igény. Korunk emberének leginkább meghatározó, még érvényben lévő felelősségvállalása, a családja iránt megnyilvánuló felelősségérzés. A családi jelleg, a családi szemlélet erősen érezhető gyülekezeteinkben, nem csak a templomba járó igehallgatók, gyülekezeti alkalmakon résztvevők vonatkozásában, de a családi szemlélet a meghatározó a kázusokat illetően is, legyen szó akár a keresztelőről, esküvőről, vagy temetésről. A családi jelleg azt jelenti, hogy láthatóan azok a gyülekezeti, illetve egyházi alkalmak prosperálnak, amelyeknek az egyén lelki szükségletén kívül a családi élete számára is van kínálata. (Családi istentisztelet, baba-mama kör, házaspár kör, gyülekezeti nap, kirándulás, tábor, hitoktatás, Szélrózsza, stb.) A kazuálékot is elsősorban nem vallásos, hitbéli meggyőződésből, hanem a kazuálék családi életre gyakorolt pozitív, támogató, megerősítő hatása miatt igénylik messze többen, mint ahogy az a hitüket gyakorlók számából következne. Oktatási és diakóniai intézményeink vonatkozásában is megállapítható, hogy nem a hitre nevelés, illetve a hitgyakorlás lehetővé tétele az egyházi intézmények erőssége sokak szemében más intézményekkel szemben, hanem az a - reménység szerint jogosan feltételezett – elképzelés, hogy az egyházi intézményben tanuló gyermek, illetve gondozott hozzátartozó testi-lelki-szellemi szükségleteire nézve magasabb szintű ellátást és védettséget élvez.

A mai egyházi szolgálatunkkal kapcsolatos leginkább frusztráló tapasztalatunk az, hogy nem kell – legalább is az általunk óhajtott mértékben - az embereknek az, amit kínálunk. Nem kell az igehirdetés, az evangélium, nem kell maga Jézus Krisztus. Kell viszont a családi életüket, a családi kapcsolatrendszerüket, családtagjaikat támogató, erősítő, védő kínálatunk. Ezt ha módjukban áll igénybe is veszik és elfogadják, hogy járulékosan az Ige, az evangélium is hirdettetik és beszélünk nekik Jézus Krisztusról. Szabad nekünk ebben meglátni a felkínált lehetőséget és meghallani a hívást. Illetve kötelezve is vagyunk arra, a missziói parancs küldése és a családok felől érkező hívás értelmében, hogy az evangéliumot ezzel az igénnyel, hívással kompatibilis módon, relevánsan képviseljük és szólaltassuk meg, és az evangélium megszólalása a különböző alkalmak keretében az alkalom jellegével koherens legyen. Ez is állandó velejárója kell, hogy legyen az önmagunkra és környezetünkre való egyidejű, folyamatos reflexiónak.

A család fókuszba helyezése mellett szól az az el nem hanyagolható körülmény is, hogy ez a terület a magyar társadalom helyzetének javítására irányuló állami, kormányzati koncepciókban is prioritást élvez, ahogy ezt a napokban az EMMI-től kapott, még Kopp Mária által kidolgozott Leleki Egészség Stratégia 2015-2020. című tervezet is tartalmazza. Minden szempontból – a finanszírozást is beleértve – jó, ha stratégiaileg fontos célok egybeesnek az állami és az egyházi oldalon.

Egyházunknak saját családcentrikus jellegéért már nem kell megküzdenie, ez adottságunk, jellegzetességünk. Olyan érték tehát, amit már most felmutathatunk és a jövőben tudatosan alkalmazhatunk és kommunikálhatunk.

IV. A család meghatározása – mindenki érintett!

Fontos leszögezni, hogy a család fókuszba helyezésével kivétel nélkül minden ember felé van utunk, szolgálatunk és üzenetünk. Amikor családról beszélünk, nem csupán a hagyományos családi közösségekre gondolunk. A család éppen azért kerül ma több területen is a figyelem középpontjába, mert a mai család nem tekinthető egyenes ági leszármazottak közösségének, hanem a válás, újra házasodás, egyedül maradás, stb. következtében beszélünk csonka, illetve egyszülős családokról, patchwork-családokról, stb., de még a magányosak, egyedül élők is így kerülnek valójában a figyelem középpontjába azáltal, hogy családi kapcsolatrendszer hiányában több segítséget és törődést igényelnek. A családra úgy tekintünk, mint az isteni gondviselés legalapvetőbb eszközére, amely egyben sebezhető és sérülékeny, élő, dinamikus emberi valóság, nem mentes a bűntől, ahogy emberi létezésünk egyik területe sem. Amikor egyházként a családra tekintünk – illetve az emberre, mint aki a család vonatkozásában érintett – akkor ezt azzal a szeretettel és felelőséggel tesszük, amely a meglévő családi kapcsolatrendszert preventív módon erősíti, támogatja, illetve az embert az éppen aktuális, sérült, illetve megváltozott családi körülményei között a legoptimálisabb állapot elérésében segíti.

V. Jövőkép

A Magyarországi Evangélikus Egyház gyülekezeteiben és intézményeiben az evangélium hirdetése és megélése által olyan közösségeket alkot, amelyek az egyént meglévő társas, illetve családi kapcsolataiban erősítik, a hiányzó vagy sérült kapcsolatait tekintetében azok elérésére, gyógyulására segítik, illetve azokat részben pótolják, kiegészítik. Mind a megőrző, gyógyító és pótló/helyettesítő hatása a közösségeinknek már ma is érvényesül, éppen ezért a jövőben erre tudatosan építhetünk, és ezekben erősödhetünk.

VI. A Kornéliusz-terv

Egyházunk induló missziói koncepciójának elnevezése lehetne a „Kornéliusz-terv, vagy program. Az elnevezés utal a misszióról alkotott felfogásunk főbb elemeire:

- Küldetésünk betöltéséhez nekünk magunknak is változni, megújulni, megtérni kell, ahogy Péternek is fel kellett adnia korábbi elgondolásait és nyitottá kellett válnia új szempontok figyelembevételre.
- A Lélek munkáját mind magunkban, mind azokban fel és el kell tudnunk ismernünk, akik felé küldetésünk szól.

- Meg kell hallanunk a hívást, felismerni az igényt környezetünkben és ezt már nevesíthetjük is a családot illetően.
- Az egyént családi környezetében, emberi, társadalmi kapcsolatrendszerében, azokban támogatva és megerősítve szólíthatjuk meg az evangéliummal, ahogy az Kornéliusz esetében is történt. (Apcs.10,24.)
- Ha küldetésünkben elengedhetetlenül következik a bajba jutottak segítése, akkor a családközpontú szemlélet és a belőle származó érzékenység fontos „szenzor” lehet ahhoz, hogy rátaláljunk azokra, akik segítségre szorulnak.
- Minden területen újraértelmezhetjük szolgálatunkat a család fókuszba helyezéséből következően, vagyis ha nem csupán gyülekezeti tagokban, diákokban, ellátottakban, stb gondolkodunk, hanem közvetlen családi kapcsolatrendszerükben látjuk őket.
- A család előtérbe helyezésével felértékelődhet olyan szolgálattevők szerepe egyházunkban, akik eddig vagy egyházon kívül, vagy egyházon belül de nem kellő támogatottsággal végeztek feladatot a nevelési, életvezetési, házassági, családi tanácsadás, családgondozás és látogatás területén.
- Egyházunk társadalmi megítélése sokat javulhat az által, hogy jól reagálunk egy társadalmi szükségletre.
- Finanszírozáshoz szükséges kormányzati és pályázati források elérhetőbbek lehetnek, illetve az állammal való tárgyalásokon jobb pozíciót foglalhatunk el.

VII. A kornéliusz terv megvalósítása a gyakorlatban

A Gyülekezeti és Missziói Osztály feladata lehetne a Zsinat megbízása alapján a Kornéliusz terv megvalósítása. Ennek lépései a következők lehetnek:

- Módszer és időterv a családi szemlélet fókuszba helyezésére a gyülekezetekben, intézményekben, a misszió és az egyházi szolgálataink különböző területein. A Kornéliusz terv és szemlélet ismertetése és bevezetése az egyházi köztudatba.
- Tartalmukban, kínálatukban, szervezési szempontok érvényesülésében családcentrikus alkalmak, programok, rendezvények szervezése, illetve ilyen alkalmak támogatása.
- Gyülekezeti munkatársak képzésébe beépíteni a Kornéliusz terv szemléletét, tehát olyan emberi viszonyulást, amely a másik embert minden élethelyzetben társas kapcsolatainak minősége, vagy azok hiánya által látja meghatározottnak.
- Segédanyagok, kiadványok, továbbképzések szervezése, amelyek a családcentrikus szemlélet megvalósulását teszik lehetővé.
- A mindennapok és az ünnepek mélyebb, tartalmasabb, lelkibb megélését lehetővé tevő kiadványok, gyakorlatok, ötletek kidolgozása családok részére. (Pld.: adventi kalendárium családoknak)
- Együttműködés egyházunk missziói szolgálatának többi szereplőjével - Missziói Bizottság, Missziói Központ, missziós lelkészek, stb. – annak érdekében, hogy pld. a

különböző evangelizációk a családok számára is vonzó alkalmak legyenek. (Jó példája ennek a tavalyi országos evangelizáció, amelynek keretében a GyMO munkatársai a gyermekek részére játszóházat, felügyeletet biztosítottak.)

- Az oktatási és diakóniai intézmények fenntartása mellett olyan közösségi terek kialakításának és működtetésének megfontolása, amelyek szabadidős családi programok megvalósítását teszik lehetővé. (Játszóház, játszótér, szabadidős park, családok háza, stb.) Kitalálni annak módját, hogy ezek keretében hogyan hozható közel a bibliai üzenet, az evangélikus jelleg a látogatókhoz.
- Együttműködés az Építési és Ingatlan Osztály munkatársaival. Családbarát terek kialakítása a gyülekezetekben. (családbarát helyiségek és kertek, igény szerint átrendezhető csoportszobák, családbarát berendezések: babaszőnyeg, pelenkázó, játéksarok, stb.)
- Együttműködés az Országos Iroda Oktatási Osztálya és a Diakóniai Osztály vezetőivel és munkatársaival annak érdekében, hogy a különböző intézmények nagyobb segítséget kaphassanak egyházunktól a családcentrikus szemlélet megvalósításában.
- Családi életre nevelés program - két oktatási intézményünkben már működik – fejlesztése, bővítése, a gyülekezetekhez való közelítése.
- Családokat érintő jó gyakorlatok gyűjtése és széles körben történő megismertetése gyülekezetekkel, intézményekkel.
- Együttműködés az Országos Iroda Pályázati és Fejlesztési Osztályának vezetőjével és munkatársaival annak érdekében, hogy a Kornéliusz tervben szereplő célkitűzések finanszírozása a lehető legoptimálisabban valósulhasson meg a különböző pályázati lehetőségek kihasználásával.
- Kornéliusz családi csoportok létrehozása településeken, illetve gyülekezetekben, akik csatlakoznak a Kornéliusz terv megvalósításához, programok lebonyolításához és az egész terv kiszélesítéséhez és továbbfejlesztéséhez. Kitalálni a Kornéliusz csoportok egymáshoz való kapcsolódásának, illetve kapcsolattartásának és együttműködésüknek módját. A munka elkezdődhet a GyMO által szervezett idei nyári családi táborban.
- A GyMO-hoz rendelve egy Kornéliusz Ház létrehozása, amelyben elkötelezett keresztyén szakemberek egyéni és csoportos tanácsadást tartanak szülőknek, házaspároknak, illetve életvezetési, párkapcsolati, gyermeknevelési és lelkipozíciós segítséget nyújtanak, valamint gyülekezetekbe is ellátogatnak ilyen jellegű szolgálatot kínálva a helyi családok számára.

VI. Stratégiaileg fontos lépések összefoglalva:

Módszer és időterv

„Kornéliusz programok”

Önkéntes gyülekezeti munkatársak bevonása, felkészítése, képzése

Kiadványok, segédanyagok megjelenítése

Együttműködés más szereplőkkel (MB, NOI, DO, PFO, ÉO, stb.)

„Kornéliusz terek” (családbarát terek) kialakítása

Kornéliusz családi csoportok alakulása

Kornéliusz Ház működtetése szakemberek bevonásával

VII. És a többi?

A család fókuszba állításával kapcsolatban felvethető, hogy nem jelenti-e a Kornéliusz-terv a misszió fogalmának és gyakorlatának túlzott leszűkítését? Hol marad például a fogyatékkal élők, a hajléktalanok, rászoruló, vagy a fiatalok felé irányuló szolgálatunk és felelősségünk?

Nem véletlenül fogalmaztunk úgy a tervek gyakorlati megvalósításáról szóló részben, hogy a családcentrikus szemlélet az embert elsősorban családi kapcsolatainak minősége, illetve azok meglétének vagy hiányának összefüggésében értelmezi. A hajléktalan ember például nem csupán otthontalan, hanem számára még ennél fájdalmasabb módon általában családtalan is és nélkülözi a minőségi emberi kapcsolatokat. A fogyatékkal élő ember legfontosabb kérdése sem az, hogy hol kapja meg a számára legmegfelelőbb ellátást, hanem hogy emberi kapcsolatait hogyan ápolhatja, illetve őrizheti meg. A MEVISZ táborok legnagyobb értéke példának okáért elsősorban nem az, hogy mozgássérült embereknek egy hét tartalmas programot és állapotuknak megfelelő ellátást biztosítanak, hanem az, hogy a velük táborozókkal érzelmileg telített testvéri – baráti kapcsolatokat alakítanak ki. A család középpontba állításával tehát nem leszűkítjük a misszió körét, hanem éppen ellenkezőleg: a minden ember felé irányuló küldetésünknek megfelelően az ember többrétegű szükségletrendszerének szíve-közepét célozzuk meg.

Talán a fiatalok körében is hatékonyabbak lehetünk, ha nem arra összpontosítunk, hogy egy mai fiatalnak az érdeklődését milyen módszerrel, milyen eszközökkel kelthetjük fel, hanem őket is családi konstellációban látjuk és a kamaszok problémáinak megoldásához, illetve a kamaszokkal kapcsolatos problémák kezeléséhez kínálunk segítséget a Kornéliusz-terv keretében.

VIII. A Kornéliusz-terv és a Láthatóan evangélikus stratégia

Mondhatjuk, hogy a Kornéliusz-terv minden ízében illeszkedik a Láthatóan evangélikus stratégiához, annak gyakorlatba történő átültetéseként is felfogható. A stratégia

bevezetőjében olvasható kulcsfogalmak, és a bennük rejlő értékek – mint a testvériség, szolidaritás, önkéntesség, lelki ajándékok, összefogás, hatékonyság – a Kornéliusz terv és a mögötte meghúzódó missziói elv építőelemei is egyben.

A stratégiában megfogalmazott első számú prioritás az önkéntesség. A Kornéliusz terv több szempontból is épít az önkéntes szerepvállalásra. Egyrészt a gyülekezeti és egyéb munkatársak számára szeretné érthetővé és a gyakorlatban használhatóvá tenni a családszemléletű gondolkodást az emberről, másrészt pedig számít a terv megvalósításában közreműködő családok, családtagok szerepvállalására.

Második prioritás a személyesség. Nincs annál személyesebb, mint amikor az embert legalapvetőbb szükségletének – a kapcsolati szükségletének – síkján értelmezzük és szólítjuk meg az evangélium és a támogatás, megerősítés felkínált lehetőségével.

Harmadik prioritás a hálózatosság. A Kornéliusz terv a gyakorlatban úgy is értelmezhető, mint egyházi segítséggel önmagukat és egymást erősítő családok hálózata.

Negyedik prioritás a fenntarthatóság. Nincs erősebb tartóoszlopa a fenntartható értékeknek, mint a saját utódai jövőjéért felelősséget hordozó család, gondoljunk csak a „kölcönkapott Föld”, vagy az „Unokáink is látni fogják” típusú szlogenek használatára az értékmegőrzés különböző területein.

Ötödik prioritás a hivatásszerűség. A Kornéliusz terv fontos eleme, hogy a gyülekezetekben képzett önkéntesek, a Kornéliusz Házban pedig szakemberek bevonásával valósítsuk meg a családközpontú misszióját egyházunknak, ezzel bővítve a nem-lelkészi szerepvállalók körét és egyben csökkenteni a lelkészeket a mindenért egy személyben őket terhelő felelősség súlyát.

IX. A Láthatóan evangélikus stratégia és a Kornéliusz-terv alapelvei ötvözve:

A család, mint az önkéntesség veteményeskertje. Innen hozzuk a mintát, itt kezdjük az önkéntes szerepvállalás tanulását és itt szerezzük az első - lelkesítő, vagy elkedvetlenítő - tapasztalatokat ezen a téren.

A család, mint a legszemélyesebb tér. Amelyben – elvileg – a legközelebb vagyunk egymáshoz, a legjobban ismerjük egymást, és amelyben a legtöbb örömet és fájdalmat okozzuk egymásnak.

A család, mint hálózat és családok hálózata. A családot megtartani segítő, illetve a családot széthullással fenyegető tényezők ért és ellen a családok igénylik az egymással való összefogást.

A család, mint az értékmegőrzés záloga. Leginkább azt tartjuk fontosnak, azt őrizzük meg már mi magunk is, amit gyermekeinknek és unokáinknak örökül szeretnénk hagyni.

A család, mint ami a legjobbat érdemli. Ha a családoknak – illetve az embernek – a családi élet kiteljesítésében akarunk segítséget nyújtani, akkor nem kell sem szégyenkeznünk, sem magyarázkodnunk, ha a legjobb minőségre törekszünk.

Örömünkre szolgál, hogy a Kornéliusz-terv megálmodásával egy olyan missziói koncepció alapelveit tehetjük a Zsinat elé, ami meglátásunk szerint Isten kegyelmében bízva épít saját értékeinkre, szeretettel reflektál a környezetünkben élők részéről felénk irányuló „hívásra”, és harmonikusan illeszkedik egyházunk érvényben lévő stratégiájához és az abban található prioritásokhoz.

Az Országos Iroda osztályainak közreműködésével:

Magyarországi Evangélikus Egyház

Gyülekezeti és Missziói Osztály

Budapest, 2015. április - május